

Ποιος είναι τελικά ο στόχος;

Ποιος εγκέφαλος επινόησε τη βιομηχανία προστίμων;

Ο Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (ΚΦΔ) Ν.4174/2013 και τα ισχύοντα από 1/1/14 πρόσημα στοχεύουν όχι στην πάταξη της φοροδιαφυγής αλλά στην εξόντωση των μικρομεσαίων και μικρών επιχειρήσεων, που αποτελούν τον κορμό της κοινωνίας μας.

Τα νέα, ασπίτευτα και ιλιγγιώδη πρόσσημα καλούνται να πληρώσουν οι επιχειρήσεις που έχουν χάσει ήδη το 60% και 70% του τζίρου τους και τα κέρδη τους είναι πλέον μηδενικά, ενώ απεναντίας στα ύψη έχουν εκτιναχθεί οι επιβαρύνσεις απαιτήσεις τους. Η μη απόδοση ενός μικρού φόρου ή η παράλειψη μπορεί να μετατραπεί σε εξοντωτική επιβάρυνση.

Οι διατάξεις του νόμου 4174/2013, επί δικαίου και αδικίας, δεν θα έχουν κανένα αποτέλεσμα ουσίας, αφού θα διευρύνουν τα ληξипρόθεσμα ανεισπρακτα χρέη του Δημοσίου και επιπλέον θα επιφέρουν μεγάλο χτύπημα στις επιχειρήσεις και εν συνεχεία στον κοινωνικό ιστό της κοινωνίας μας.

Η φοροδιαφυγή και βέβαια πρέπει να κτηθεί, οι παραβάτες να τιμωρηθούν, αλλά όχι να τιμωρούνται τα ανθρώπινα λάθη και οι

μέχρι σήμερα υγιείς και νόμιμοι επιχειρηματίες. Καλούνται οι επιχειρηματίες, για μη υποβολή δήλωσης με χρεωστικό υπόλοιπο 10 ευρώ, να πληρώσουν πρόσσημο 1.000 ή 2.500 ευρώ, και μάλιστα αν το ίδιο λάθος ή παράλειψη (των 10,00) το επαναλάβουν μέσα στην ίδια πενταετία (!) να πληρώσουν 2.000 ή 5.000 ευρώ και από την τρίτη φορά και μετά 4.000 ή 10.000 ευρώ!

Πραγματικά δεν μπορώ να διανοηθώ ποιος εγκέφαλος επινόησε αυτή τη βιομηχανία προστίμων που θα οδηγήσουν στον αφανισμό των επιχειρήσεων. Ένα είναι σίγουρο, ότι δεν υπάρχει σκέψη πρακτική και κυρίως δεν υπάρχει στόχευση για την πραγματική λύση του προβλήματος.

Ποιος νέος θα τολμήσει να ανοίξει μια επιχείρηση όταν θα επιτίθεται σε τέτοιου είδους παράλογες απαιτήσεις;

Ποιος θα μπορούσε να λειτουργήσει μια επιχείρηση χωρίς να πληρώσει πρόσσημο (θα πρέπει να θεσμοθετηθεί ειδικό βραβείο για τέτοιου είδους επιχείρηση);

Εδώ να τονίσουμε πως σε αυτές τις διατάξεις επιτίθενται και οι αγρότες (οι νεότεροι

σε εμπειρία από διαδικασίες λογιστικές) που είναι υποχρεωμένοι από 1/1/2014 να τηρούν βιβλία και να έχουν τις υποχρεώσεις των «οντοτήτων», πρώην επαγγελματιών.

Εφόσον ο νομοθέτης, εν τη σοφία του, θεωρεί ότι θα πρέπει να επιβάλλονται τέτοιου είδους πρόσσημα και ποινές για τις συγκεκριμένες παραβάσεις, τότε, με την ίδια λογική και με βάση την αρχή της αμοιβαιότητας, δεν θα έπρεπε και οι πολίτες να έχουν απαίτηση επιβολής αντίστοιχων ποινών στη Διοίκηση, όταν αυτή δεν είναι συνεπής σε αντίστοιχες υποχρεώσεις της (π.χ. δεν πληρώνει εμπρόθεσμα τα οφειλόμενα στους πολίτες, δεν τους στέλνει εγκαίρως τον ΦΑΠ του 2011, 2012, 2013 και τον συσσωρεύει στο τέλος του 2013, δεν φτάνει επιτέλους το περιορισολόγιο και ζητά συνεχώς εδώ και 20 έτη από τους πολίτες να δηλώνουν τα ακίνητά τους (Ε9: 1994, 1997, 2005, 2008, 2013 κ.λπ.), επιβάλλει μειώσεις σε αποδοχές που είναι αντισυνταγματικές και πολλά άλλα);

Επίσης, σύμφωνα και με την αρχή του Δικαίου, δεν μπορεί για το ίδιο «αδικήμα» (μη

υποβολή δήλωσης με χρεωστικό φόρο 10 ευρώ!) να μπαίνουν πολλά και διαδοχικά πρόσσημα. Ο παρολογισμός στο μεγαλείο του.

Επίσης, πέραν των παράλογων προστίμων, δημιουργούνται και νέες φορολογικές υποχρεώσεις των επιχειρήσεων, που μόνο μη γραφειοκρατικό δεν γίνεται το σύστημα. Αντί για απλούστευση και κατάργηση των γκισέ, είμαστε έτοιμοι να κάνουμε διεθνή πατέντα την «ηλεκτρονική γραφειοκρατία». Οι μικρές επιχειρήσεις και οι αυτοαπασχολούμενοι θα πρέπει σχεδόν κάθε μέρα, ηλεκτρονικά, να στέλνουν και κάτι!

Θεωρώ ότι η «μεταβατικότητα» στο ύψος των προστίμων, αλλά και η «διαφορά ανάμεσα στο ανθρώπινο λάθος και τον δόλο» θα πρέπει να αποτελέσουν τα κύρια εργαλεία στην αλλαγή φιλοσοφίας της επιβολής προστίμων.

Το υπουργείο Οικονομικών πρέπει να προβεί στην άμεση αλλαγή -τροποποίηση- κατάργηση του καθεστώτος των προστίμων και της «ηλεκτρονικής γραφειοκρατίας».

Νίκος Δ. Καβουρίνος
Φοροτεχνικός

Οι Γκεμπελίσκοι της τηλεόρασης

φροντίζουν να τους εκθειάζουν και να τους «περιποιούνται» ανάλογα, ώστε να τους προσάδουν το ανάλογο κύρος.

Όλοι αυτοί δεν τους επιλέγουν ασφαλώς τυχαία, αλλά κατόπιν εντολής, προφανώς, των διαπλεκόμενων εργοδωτών τους, και αποσκοπούν στο να αναδείξουν τους πολιτικούς εκείνους που, παραβλέποντας το εθνικό συμφέρον, θα εξυμνήσουν τα ιδιαιτελώς ασεβήματα ανά τους

κόλα ανηλεή ότι όπως λειτουργεί σήμερα το δημοκρατικό μας πολίτευμα δεν πρόκειται ποτέ να έχουμε πολιτικούς ανάξιους της χώρας μας.

Μια λύση για το πρόβλημα αυτό θα ήταν να απαγορευτεί να είναι υποψήφιοι στις εκλογές σε όσους έχουν εμφανιστεί ως καλεσμένοι σε κανάλια περισσότερες από δύο τρεις φορές τον προηγούμενο χρόνο από τον προηγούμενο και ανάλυση. Είναι

Φρίξον, Ήλιε!

Κύριε Διευθυντά,

Δεν μπορώ να αντέξω στον πειρασμό και να μην ασχοληθώ με το θέμα της τρομοκρατίας, καθ' ο μέρος συνδέεται με τη Δικαιοσύνη, αφού τα ΜΜΕ καθημερινώς σχεδόν επαναλαμβάνουν ότι η Αστυνομία έκανε το χρέος της και συνέλαβε τους τρομοκράτες, ενώ η Δικαιοσύνη τους άφησε ελεύθερους, είτε ως αθώους είτε υπό όρους, μετά την προσωρινή τους κράτηση και την κατάδική τους, με τη χορήγηση αδείας, οι οποίοι όροι όμως παραβιά-